

Sygnatura akt IV Ka 420/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 23 lipca 2014 roku

sprawy **W. J.**

syna J. i W. ur. (...) w J.

oskarżonego z art. 244 kk w zw. z art. 178a§2kk w zw. z art. 11§12kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 28 stycznia 2014 roku, sygnatura akt II K 999/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 420 / 14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014r. sygn. akt II K 999/13:

I. Oskarżonego W. J. uznał za winnego tego, że:

w dniu 19 września 2013 roku na ulicy (...) w R. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I - wynik badania 0,46 mg/l II – wynika badania 0,44 mg/l w wydychanym powietrzu z płuc) kierował rowerem po drodze publicznej, a ponadto w tym samym miejscu i czasie nie stosował się do wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt II K 811/11 zakazującego mu prowadzenia rowerów na okres 2 lat, tj. występku z art. 244 kk w zw. z art. 178a§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę jednego miesiąca pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu W. J. na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów na okres 2 (dwóch) lat;

IV. zwolnił oskarżonego W. J. od ponoszenia kosztów sądowych w tym od opłaty zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator, wnosząc apelację na korzyść oskarżonego.

Apelujący na podstawie art. 425§1, 2 i 4 kpk i 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427§1 i 2 kpk, art. 437 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił:

obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 178a§2 kk poprzez jego zastosowanie w opisie czynu i przyjętej kwalifikacji prawnej czynu przypisanemu W. J. w przedmiotowym wyroku, w sytuacji gdy w chwili orzekania przepis ten nie obowiązywał, zaś kierowanie rowerem w stanie nietrzeźwości stanowiło wykroczenie z art. 87§1a kodeksu wykroczeń.

W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawę do ponownego rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Świdnicy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Ustawą z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Z dnia 25 października 2013r. poz. 1247), obowiązującą od 9 listopada 2013r., uchylono przepis art. 178a § 2 kk, penalizujący występki kierowania rowerem w stanie nietrzeźwości. Jednocześnie dokonano zmiany ustawy kodeks wykroczeń, dodając przepis art. 87§ 1a kw, który penalizuje kierowanie rowerem w stanie nietrzeźwości jako wykroczenie. Tych zmian przepisów karnych nie dostrzegł Sąd I instancji, skazując oskarżonego za zarzucany mu czyn, kwalifikowany kumulatywnie z art. 244 kk w zw. z art. 178 a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Błąd ten został dostrzeżony dopiero na etapie sporządzania pisemnych motywów wyroku, w których słusznie Sąd Rejonowy przyznał, iż skutkiem zmiany wyżej przytoczonych przepisów należało zastosować zasadę stosowania ustawy względniejszej z art. 4 § 1 kk i zarzucany oskarżonemu czyn traktować jako wypełniający ustawowe znamiona występkę z art. 244 kk oraz wykroczenia z art. 87 § 1 a kw i skazać oskarżonego za te czyny, po uprzedniej zmianie opisu czynu zarzucanego.

Powyższe uchybienia wyroku dostrzegł apelujący, domagając się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do jej ponownego rozpoznania. Wniosek ten jest oczywiście słuszny, ale w istocie jego uwzględnienie prowadzić musi de facto do pogorszenia sytuacji oskarżonego, zatem należałoby ocenić apelację jako wniesioną na niekorzyść oskarżonego. W zaskarżonym wyroku wymierzono bowiem przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk karę 1-go miesiąca pozbawienia wolności, zatem najniższą przewidzianą w art. 244 kk. Aktualnie obowiązujący przepis art. 87 § 1 a kw przewiduje karę aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych oraz fakultatywny zakaz prowadzenia pojazdów, w tym przypadku rowerów. Mimo że czyn oskarżonego podlega aktualnie łagodniejszej kwalifikacji prawnej (należy wyeliminować art. 178 a § 2 kk), zaś grożący zakaz prowadzenia pojazdów ma charakter fakultatywny a nie obligatoryjny, to jednak należy wymierzyć mu dwie różne kary, za przestępstwo i wykroczenie, co tworzy dlań surowszą dolegliwość, niż w zaskarżonym wyroku.

Ponieważ przepis art.434 § 1 kpk pozwala Sądowi odwoławczemu orzec na niekorzyść oskarżonego tylko wtedy, gdy wniesiono na jego niekorzyść środek odwoławczy, a także tylko w granicach zaskarżenia (oskarżyciel we wniosku apelacyjnym domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do jej ponownego rozpoznania), zatem modyfikacji zaskarżonego wyroku nie można dokonać w postępowaniu odwoławczym.

Z przytoczonych względów zaskarżony wyrok nie mógł się ostać